

Sygn. akt I Cz 144/13

1.POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska

SO Dorota Zientara (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko dłużnikowi A. M.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzyciela

na zarządzenie Przewodniczącego w I Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 11 lutego 2013 r. sygn. akt I Co 2660/12

postanawia :

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Sygn. akt I Cz 144/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 lutego 2013r. Przewodniczący zwrócił wierzycielce wnioski o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w związku z przejściem uprawnień.

W uzasadnieniu wskazano, że pomimo wezwania wierzyciel w określonym terminie nie złożył oryginału tytułu wykonawczego, powołał się natomiast na niemożność wykonania zobowiązania, z uwagi na złożenie tytułu do akt egzekucyjnych komornika. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazano przepis art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to zarządzenie wierzycielka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o jego uchylenie i zasądzenie od dłużnika kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzuciła rażące naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki skutkujące zwrotem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności oraz art. 788 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną interpretację i przyjęcie, że dla rozstrzygnięcia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności niezbędne jest przedłożenie tytułu wykonawczego. W uzasadnieniu wskazano, że nie było podstaw do wzywania wierzyciela do uzupełnienia braku formalnego wniosku, gdyż niezłożenie odpisu tytułu egzekucyjnego nie uniemożliwia rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c. Dołączenia

takiego dokumentu nie przewidują przepisy postępowania, nie mówiąc o tym, że wierzyciel nie był w stanie wykonać zobowiązania, gdyż nie był stroną postępowania merytorycznego, ani nie jest stroną prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Wobec tego zaskarżone zarządzenie w rezultacie prowadzi do uzależnienia możliwości uzyskania przez wierzyciela klauzuli wykonalności od spełnienia dodatkowych, pozaustawowych wymogów, co w sposób oczywisty narusza przepis art. 788 k.p.c. Dodatkowo podniesiono, że takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie wierzycielki zasługiwało na uwzględnienie.

Wierzycielka wystąpiła z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu – orzeczeniu Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 19 czerwca 2009r. w sprawie (...) – w związku z przejściem uprawnienia na skutek zawarcia umowy przelewu wierzytelności, wskazując jako podstawę prawną wniosku przepis art. 788 § 1 k.p.c.

Zasady postępowania w sprawach o nadanie klauzuli wykonalności regulują przepisy kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności art. 781–786 k.p.c. Nie określają one warunków, jakim powinien odpowiadać wniosek, w tym nie zawierają ogólnego wymogu dołączenia do takiego wniosku tytułu egzekucyjnego, któremu ma być nadana klauzula wykonalności. W związku z tym, zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c., w zakresie wymogów formalnych wniosku należy stosować ogólne przepisy kodeksu postępowania cywilnego o pismach procesowych, w tym art. 125-130 k.p.c. oraz art. 187 k.p.c. Tymczasem żaden z powoływanych przepisów nie zawiera wymogu załączenia do pisma wszczynającego postępowanie w sprawie dokumentu, nawet mającego istotne znaczenie dla rozpoznania sprawy.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 24 października 2001r. (III CZP 53/01, system informacji prawnej LEX nr 49107) konieczność załączenia do wniosku o nadanie tytułowi klauzuli wykonalności – w analizowanej sprawie bankowego tytułu egzekucyjnego – jest określonym w art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. warunkiem wynikającym z konieczności poparcia takiego wniosku dowodem z tego właśnie dokumentu. Niedołączenie takiego tytułu do wniosku nie uniemożliwia nadania mu prawidłowego biegu, a zatem taki brak nie może być usunięty w sposób i ze skutkiem przewidzianym w art. 130 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Może natomiast doprowadzić ostatecznie do oddalenia wniosku, jeśli nie zostanie złożony.

Podzielając to stanowisko należało zauważyć, że skoro powołane wyżej przepisy prawa procesowego nie zawierają wymogu dołączenia do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułu egzekucyjnego (czy tytułu wykonawczego wobec prowadzenia egzekucji sądowej), to wymóg ten nie może być uznany za warunek formalny wniosku w rozumieniu art. 130 § 1 i 2 k.p.c., gdyż przepis ten ma zastosowanie tylko wtedy, gdy na skutek niezachowania warunków formalnych pismo nie może otrzymać prawidłowego biegu. Prawidłowość takiego rozumowania wynika choćby z normy art. 914 § 2 kpc, gdzie ustawodawca - jako warunek formalny wniosku o wyjawienie majątku złożonego przed wszczęciem egzekucji - uznał właśnie dołączenie oryginału tytułu wykonawczego.

W tej sytuacji wezwanie wierzyciela do złożenia oryginału tytułu wykonawczego nie znajdowało podstawy prawnej, a skoro tak, to nie było podstaw do wydawania przez Przewodniczącego zarządzenia o zwrocie wniosku.

Trafnie zarzucono w zażaleniu, że strony nie można obciążać obowiązkiem niemożliwym do realizacji; skoro prowadzona jest egzekucja sądowa na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na rzecz poprzedniego wierzyciela (cedenta wierzytelności), to oczywistym jest, że komornik nie wyda tytułu z akt sprawy.

Zauważyć należy nadto, że w odpowiedzi na zobowiązanie wierzyciel wniósł o dołączenie odpisu tytułu egzekucyjnego z akt sprawy VII Nc 1510/04 oraz zamieszczenie na nim wypisu z sentencji postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, co również nie pozwalało na podejmowanie czynności o zwrocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

Z przedstawionych względów należało orzec jak w postanowieniu na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.